

34 §

Avgiftsuttag vid senare anslutning till spillvattenavlopp för fastighet som redan var ansluten till dricksvatten har inte utan tydligt taxestöd ansetts kunna ske med högre belopp än motsvarande tidigare erhållen avgiftsreduktion

Sedan år 2003 äger MW och MEW tillsammans fastigheten Fataburen 1 som är belägen inom verksamhetsområdet för Sätters kommuns allmänna va-anläggning. Fastigheten är bebyggd med en villa från 1908 och är ansluten till det kommunala vattennätet. Anslutningspunkt för spillvatten tillkom troligen under 1970-talet när utbyggnaden av va-nätet skedde. Den 2 februari 2006 beslutade kommunen att fastigheten skulle anslutas även till det kommunala avloppsnätet och utkrävde därefter anläggningsavgift som – efter visst avdrag – uppgick till 31 113 kr.

MW och MEW yrkade att Va-nämnden skulle fastställa att anslutningsavgiften sänkas till en rimlig nivå som i vart fall inte översteg 100 % av va-taxans totala avgift för renvatten och spillvatten.

Kommunen bestred yrkandet.

MW och MEW gjorde gällande att anslutningsavgiften om 31 113 kr som de krävts på var oskälig eftersom man debiteras 70 % av full anläggningsavgift var gång ett ändamål tillkommer vilket i deras fall blir 140 % av full avgift. Att betala 100 % kunde vara skäligt enligt deras mening.

Kommunen anförde följande. Fastigheten är idag endast ansluten till det kommunala vattennätet. Ytterligare anslutningar debiteras enligt gällande va-taxa vid anslutningstillfället. Om anslutning till det ena ändamålet (vatten eller spillvatten) sker, debiteras 70 % av avgiften enligt taxan § 2, mom. 1. Det innebär att fastighet som ansluts till vatten vid ett tillfälle och till spillvatten vid ett senare tillfälle kommer att debiteras 140 % av avgiften. Fastighetsägarna har i det här fallet fått en reduktion för befintlig enskild anläggning om 5 200 kr (70 % av 51 875 kr – 5 200 kr = 31 113 kr).

Va-nämnden yttrade: Behovet av inkoppling på kommunens avloppsnät och att avgiftsskyldighet har inträtt är ostridigt i målet.

Enligt 31 § första stycket Lagen om allmänna vattentjänster (2006:412) – LAV – skall avgifterna för de avgiftsskyldiga brukarna fördelas mellan dessa efter vad som är skäligt och rättvist och enligt 34 § samma lag skall avgifternas belopp och hur dessa skall beräknas framgå av en taxa och vara bestämda till belopp som bl.a. beaktar kraven i 31 § lagen.

Av Sätters kommuns va-taxa § 2 mom. 1 framgår att för bostadsfastighet som ansluts såväl till den allmänna avloppsanläggningen som till den allmänna renvattenanläggningen skall anslutningsavgiften utgöra 41 500 kr exkl. moms. vilket inkluderar grundavgift för anslutningen och 1 lägenhetsavgift. Finns flera lägenheter på fastigheten tillkommer enligt anläggningstaxan tilläggsavgift för

varje lägenhet utöver den första där endast en servisledning läggs. Enligt 4 § i va-taxan gäller att om anslutning sker enbart till vattenanläggningen eller enbart till avloppsanläggningen samt enbart vid utomhusinstallation så skall avgiften utgå med 70 % av anslutningsavgiften.

Av utredningen i målet framgår att MW och MEW har debiterats enligt taxans föreskrift vid anslutning för endast ett ändamål och medgivits en reduktion om 5 200 kr för befintlig enskild anläggning (70 % av 51 875 kr inkl. moms – 5 200 kr = 31 113 kr).

Det är tydligt att ytterligare anläggningsavgift skall erläggas när en fastighet genom anslutning till va-nätet får tillgång till ytterligare en va-nyttighet. Avgiften måste dock ha stöd i tillämplig taxa och motsvara kravet på en skälig och rättvis avgiftsfördelning.

Enligt Va-nämndens mening framgår inte klart av va-taxan vilken avgift som skall betalas när en fastighet som i detta fall redan är ansluten till ett va-ändamål senare skall anslutas till ytterligare va-ändamål. Taxans 4 § kan således uppfattas komplettera 2 § i taxan och enbart bestämma avgiften för fastigheter som vid nyanslutning endast skall vara anslutna till ett ändamål. Att samma avgift skall uttas för en fastighet som tidigare anslutits till ett ändamål och då redan betalat 70 % av full avgift för den anslutningen, är uppenbarligen i enlighet med kommunens tillämpning av taxan men kan inte sägas framgå av denna. I brist på särskild reglering av denna situation i taxan kan en tolkning att vad som återstår att betala sedan 70 % erlagts av full avgift är vad som motsvarar tidigare erhållen reduktion dvs. 30 % av full avgift ha fog för sig, särskilt som ett avgiftsuttag motsvarande erhållen reduktion är vanligt förekommande i va-taxor och överensstämmer med de basförslag till va-taxor som tagits fram av dåvarande Svenska Vatten och Avloppsverksförbundet (VAV), numera Svenskt Vatten (Jfr. t.ex. VAV P69, dec. 1991). En så kraftig avgiftsökning som tillämpas i Sätters kommun när anslutning sker vid olika tidpunkter bör framgå av taxan på ett tydligt sätt. En otydlighet i detta avseende får gå ut över kommunen.

Att en sammanlagd anläggningsavgift kan komma att överstiga 100 % av full avgift när anslutning av va-ändamål sker vid olika tidpunkter behöver i och för sig inte strida mot kravet på skälig och rättvis avgiftsfördelning. En huvudman som på fastighetsägarens begäran inte ansluter till samtliga va-ändamål vid ett och samma tillfälle kan t.ex. vara berättigad att uttaga extra avgift för den fördyring som uppstår av att fastighetsägaren senare begär anslutning för återstående ändamål. Utan att det framgår av taxan kan förmodas att liknande överväganden ligger bakom det förhöjda avgiftsuttag som kommunens tillämpning av 4 § taxan innebär. I nu aktuellt fall finns såvitt framkommit ledningar för såväl vatten som avlopp framdragna till fastigheten sedan 1970-talet och ingenting pekar på att det skulle vara fastighetsägaren som då begärt att slippa anslutning till avloppet. Att anslutning till kommunens avloppsledning nu aktualiserats beror inte heller på önskemål från fastighetsägaren utan på kommunens krav.

Då det inte framkommit vad tidigare fastighetsägare erlagt i anläggningsavgift för renvatten och då kommunen inte gjort gällande att avgift för renvatten uttagits på annat sätt än vad som framgår av den nu aktuella taxan, utgår Va-nämnden från att en avgift om 70 % har erlagts. På grund av nu upptagna omständigheter, finner Va-nämnden vidare att kommunen inte är berättigad att utkräva en anläggningsavgift för spillvatten som är större än 30 % av den avgift som anges i taxan § 2 mom. 1 a. Beloppet skall vidare - enligt kommunens medgivande - reduceras med 5 200 kr på grund av kommunens beslut att ersättning skall utgå med detta belopp för befintlig enskild anläggning.

Va-nämnden biföll sökandenas talan på så sätt att deras anläggningsavgift avseende spillvatten, efter ostridigt avdrag för befintlig enskild anläggning, fastställdes till 10 363 kr.

Beslut 2007-09-25, BVa 49

Mål nr Va 81/07